

به نام خدای خوب

مرغ‌هایی که طلسم شدند

ژولی‌بوا، کریستیان، ۱۹۴۸ - م. Jolibois, Christian
 مرغ‌هایی که طلسم شدند / نویسنده ژولی‌بوا؛
 تصویرگر کریستیان هاینریش؛ مترجم محمد مهدی شجاعی.
 تهران: انتشارات چکه، ۱۳۹۲.
 ۴۸ ص: مصور (زنگی).
 مرغلانی پرماجر
 978-600-6499-73-4
 فیبا
 Les pitres poules la bete et le chevalier
 عنوان اصلی: کتاب حاضر تحت عنوان "هیولا و شوالیه" نیز منتشر شده است.
 گروه سنی: ب، ج.
 هیولا و شوالیه
 داستان‌های حیوانات
 هاینریش، کریستیان، ۱۹۶۵ - م. تصویرگر
 Heinrich, Christian
 شجاعی، محمد مهدی، ۱۳۶۵ - م. تصویرگر
 ۱۳۹۲ م ۵۹۰/۷۱۵
 ۳۳۵۵۱۰

سرشاهه
 عنوان و نام پدیدآور
 مشخصات نشر
 مشخصات ظاهری
 فروست
 شایک
 وضعیت فهرست نویسی
 یادداشت
 یادداشت
 یادداشت
 عنوان دیگر
 موضوع
 شناسه افزوده
 شناسه افزوده
 شناسه افزوده
 رده بندی دیویی
 شماره کاتالوگ

انتشارات چکه
مرغ‌هایی که طلسم شدند
مرغلانی پرماجر
 نویسنده: کریستیان ژولی‌بوا
 مترجم: سید محمد مهدی شجاعی
 ویراستار: تواته امیرابراهیمی
 مدیر هنری: علی هاشمی شیرکس
 تصویرگر: کریستیان هاینریش
 گرافیک: آتلیه چکه / روشنگ فتحی
 چاپ اول: ۱۳۹۳ • قیمت: ۷۰۰۰ تومان
 قیمت دوره: ۶۰۰۰۰ تومان
 شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۹۹-۷۳-۴
 ISBN: 978-600-6499-73-4

مدیر تولید: محمد مهدی بیگلری
 ناظر چاپ: وحید حسینی
 چاپ و صحافی: میران
 کلبه حقوق مادی و معنوی این اثر
 متعلق به نشر چکه است.
 نشانی: تهران، خیابان شهید بهشتی، خیابان
 کاووسی فر، کوچه نکبسا، پلاک ۳، واحد ۱
 صندوق پستی: ۱۶۹۱-۱۳۱۴۵
 تلفن: ۸ - ۸۸۵۴۷۲۹۵ • شماره: ۸۸۵۴۷۲۹۹
 www.chekkehpub.com
 info@chekkehpub.com
 مرکز پخش: ۸ - ۸۸۵۴۷۲۹۵

سفنی با مادرها و پدرها

سلسله کتاب‌های مرغدانی پرماجرا برای کودکان گروه سنی دبستان نوشته و به زبان فارسی ترجمه شده است. در این کتاب‌ها، ضمن روایت یک داستان تازه، با یک اشاره کوتاه، کودکان را با یکی از شخصیت‌های علمی، ادبی یا حتی افسانه‌ای آشنا می‌کنند. برای مثال، این کتاب درباره‌ی شهبازان یا شوالیه‌های میزگرد است. هنگامی که به قسمتی از داستان می‌رسید که به جنگ جوی آهین اشاره شده است، به کودک خود یادآوری کنید که در کشور فرانسه، پادشاهی به نام آر تور، جنگ جویان زیادی را دور خود جمع کرد که به شوالیه‌ها یا شهبازان میزگرد مشهور شدند. آن‌ها هنگام جنگ، یک لباس آهنی می‌پوشیدند و کلاه‌خودی هم از جنس آهن روی سر می‌گذاشتند. زیرا در آن زمان، جنگ جویان با نیزه می‌جنگیدند و نمی‌خواستند نیزه به بدنشان فروبرود.